

ningen, at kommunerne skulle tjene penge på det, og derfor er der opstået en urimelig forskel mellem den faktiske udgift til medarbejderne og den udgift, der bliver faktureret til kasinoet.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at ministeren anlægger den lidt sure mine i dag. Ministeren skal glæde sig over, at det er ham som minister, der får forslaget vedtaget, og at han til evig tid vil fremstå som den, der fik tingene her ført igennem.

Så er der diskussionen om registrering af falskspillere. Ministeren har i dag fremført, at det væsentligste problem for regeringen er, at man ikke ved, om der i de andre lande er en national lovgivning, som forpligter kasinoerne til at slette oplysningerne. Men her begår ministeren jo en fejl, for det forhold er ikke længere reguleret af national lovgivning; det er reguleret af direktivet, og direktivets artikel 6, stk. 1, taler både om pligt til ajourføring, pligt til berigtigelse af fejldata og sidst, men ikke mindst, pligt til sletning. Pligten for andre lande til at ajourføre, berigtige og slette behøver altså ikke være hjemlet i den nationale lovgivning; det er hjemlet i direktivet. At vi så i Danmark har dobbeltkonfekt, at vi både har direktivet og national lovgivning, skal jo ikke komme de andre lande og den gode sag til skade.

Ministeren har lige været heroppe i forbindelse med dialogen med hr. Søren Søndergaard og gjort opmærksom på, at det er et EF-direktiv, der regulerer forholdet, og når det er tilfældet, må det også være sådan, at det er EF-direktivets artikel 6, stk. 1, der regulerer de andre landes kasinoers pligt til at sørge for en korrekt sletning, i det omfang der er behov for det. For os at se er der derfor slet ikke nogen problemer. Man har forsøgt at fernisere sig ind i et hjørne på det punkt, men det er helt unødvendigt.

Når man i øvrigt tænker på, hvordan EU's direktiv om personregistrering i øvrigt er blevet behandlet i Danmark, har det jo også vist sig, at på ganske mange punkter har regeringen gennem tiderne været unødigt forsigtig og unødigt overimplementerende i sin håndtering af sagerne, så det er vores forventning, at når vi har fået denne sag gennemgået grundigt i Folketingets Retsudvalg, kan vi blive enige om, at de bestemmelser, der er i direktivet, er tilstrækkelige til at sikre retssikkerheden. Og så glæder vi os i Frihed 2000 over, at den beretning, som vi tog initiativet til, har udløst et lovforslag, som vi naturligvis støtter fuldt ud.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den positive modtagelse af lovforslaget. Alle gode gange tre, men jeg tror, der nu er en chance for, at det kan blive vedtaget.

Historieskrivning er der brugt en del tid på, og jeg synes, at stort set alle ordførere har prøvet at lave deres egen historieskrivning. Men alle har forbigået den kendsgerning – specielt hr. Søren Søndergaard gjorde sig ekstra skyldig i det – at den revisionsbestemmelse, som var i kasinolovgivningen, er der til fulde levet op til. Forpligtelsen bestod alene i, at regeringen skal fremsætte forslag.

Der blev i 1997 af Justitsministeriet gennemført en høring om, hvad der skulle ske i forbindelse med revisionsbestemmelsen, der var indbygget i kasinolovgivningen, og det førte frem til, at der blev fremsat et lovforslag i 1998. Det bortfaldt i forbindelse med valget den 11. marts 1998, men det blev genfremsat efter valget, så revisionsbestemmelsen består altså i, at regeringen er forpligtet til at fremsætte lovforslaget.

Nu kan vi jo ikke tvinge Folketinget til at vedtage et lovforslag, som er en konsekvens af en revisionsbestemmelse, men under de to førstebehandlinger, der fandt sted henholdsvis før valget og efter valget, var der ikke nogen tilkendegivelser hverken fra hr. Søren Søndergaard eller andre om de ting, som nu er kommet ind i forbindelse med beretningen fra Folketingets Retsudvalg. Det tror jeg hr. Søren Søndergaard vil kunne erindre.

Hr. Søren Søndergaard selv tog det fortrydeligt op – og hr. Kim Behnke inklusive – at jeg omtalte hr. Søren Søndergaard i den, synes jeg, ærefulde position som bannerfører. Det var ikke noget med at være i lommen på nogen; jeg sagde, at jeg bød hr. Søren Søndergaard velkommen som bannerfører. Det kan være, han hellere ville have heddet fanebærer for kasinoer. Den betegnelse giver jeg også gerne til hr. Søren Søndergaard.

Men der var ikke andet i det end en hædersbetegnelse for det store personlige engagement, hr. Søren Søndergaard har lagt i denne sag, som jeg vil tro vil indgå som hovedpunkt i hr. Søren Søndergaards 1. maj-taler her om kort tid som den største sejr for hr. Søren Søndergaard i indeværende samling. Nok om det.

Nu bliver lovforslaget her vedtaget, og jeg bemærkede – om end ikke så meget hos hr. Kim Behnke og hr. Søren Søndergaard – lidt løftede øjenbryn, da jeg beskrev, hvordan EU-